KADIJA

če se vzameš vase
in greš ves noter
se kopaš v svoji lepoti
se občuduješ v svoji samoti
lepo kajne efenija moj

pa planiš kot volk
pa si volk
in dobro ti je živali

a vzameš se vase
in greš ves noter
se kopaš se občuduješ
toliko dni se efenija moj
toliko dni se ves bel in čist
pa se sliniš in siliš in pereš in bereš
pa kličeš prekletstvo nad opolzke postaje rumenih juter
pa jih čakaš bleščeče luči velikih nedelj
jih iščeš pokopane zaklade zelenih škratov

o ja
vmes pa se sliniš in siliš in pereš in bereš

MARJANA MOŠKRIČ

LAKAJ

ko se stemni pod mojim oknom večno stoji lakaj
kot stekla senca pozabljenega psa
kot sluzasta reka za katero so me učili plavati
kot bela preteča koščena roka

ko se stemni pod mojim oknom z vsemi svojimi demoni stoji lakaj

MARJANA MOŠKRIČ

Korak za korakom **Foto A. ZUPAN**

Godec Radovan

ki si gradil mostove
ki si se vozil z vlaki
ki si pozabljal svoja kristalna semena
v blodnih ledinah hladnih oranj
ti nisi dan
noč si
in pot
ki zdaj krmiš ptice
pojoča jabolka so dozorela
in ne zapela
ej brat človeški Radovan
ki zdaj krmiš ptice
saj je s tabo vred vse odveč

MARJANA MOŠKRIČ

NA EKS

neznano je le nerazumljivo
znano je samo neznano
pijanih dni dušam odklenjenih je vse preveč ključavnic
in roke so polne jalovih plodov sveto pijanih dni
polne utrujenih steklenic nekega poslednjega kroka

polnost pijanosti
polnost vprašljivosti
polnost neizbežnosti

in si samo še oglje starih mostov in zaprašenih podrtij
samo še uvela sončnica nekih tujih sanj
samo kamen mejnik v puščavi belega skalovja

MARJANA MOŠKRIČ

če greš na levo mogoče se vrneš
če greš na desno se komajda še
nikoli pa če greš naravnost

a neko mojstvo terja sodanost hotenja
neki jaz polni glavo s kraticami puhlosti
moja senca pa še izbira med razpotji

naj grem tja kjer ti pogreje kosti velik masten piton
ali tja kjer ti tvoje telo razobesijo kot mesarji meso
kjer začne brezvezje plesti svoje vezje
se zliva v kužnost rumenih juter
ki s pohotno zlobo prebadajo krhke resnice vprašljivosti

in le kdo si ki predeš sivo kopreno meglenih pozab
le kdo ki ponavljaš zgodbo o ubogem človeku ki ga v nesreči
sreča
sreča

me zavdal da se plazeči vretenčar obračam po vetru
kdorkoli si
meni se hoče jasnih spozab
torej
mehka preproga debelih krokarjev je pripravljena
le urno brat moj
pogumno prijatelj
ponosno brat človeški
mrzlo sin človeški
meni se hoče mojih spozab
jaz grem naravnost

MARJANA MOŠKRIČ